PROGRESUL — o ştafetă care a pierdut plecarea

Începem „retrospectiva Progresul" pornind, firește, de la bilanțul său de toamnă. Să recapitulăm, deci: *0—2 cu U.T.A.* (o adevărată lovitură de măciucă la debut de campionat și chiar pe teren propriu); *0—3* cu Jiul* (de necrezut: prin neprezentarea carnetelor de legitimare, uitate acasă!); *0—0 cu Dinamo București* (început timid de redresare); *0—1* cu „U" Craiova* (și totuși joc bun); *4—1 cu A.S.A.* (revenire la linia de plutire); *1—1 cu Rapid* (început de constanță); *1—3* cu Dinamo Bacău* (confirmare, totuși); *1—2 cu Honved Budapesta* (intermezzo ocazional stimulativ: echipa a făcut un joc bun); *1—0 cu Petrolul* (cădere pe panta nervozității; comportare slabă); *2—2 cu „U" Cluj* (din nou revenire); *1—1* cu St. roșu* (din nou speranțe); *1—1 cu Steaua* (speranțele cresc); dar *0—1 cu Farul* (șansele scad vertiginos, deși echipa a fost egală constănțenilor, ca joc) și — după o așteptare de aproape o lună — *1—3* cu F. C. Argeș* (joc satisfăcător, dar poziția în clasament e alarmantă).

(Cu * am notat jocurile în deplasare).

Transpus în cifre de clasament, bilanțul Progresului arată astfel: locul 13 cu 9 puncte din 13 jocuri, adică două victorii și cinci meciuri nule, golaveraj 12—19. Situația jocurilor disputate acasă:

8 2 4 2 9—8 8 puncte

iar a celor din deplasare:

5 0 1 4 3—11 1 punct.

Un bilanț care, fără îndoială, provoacă multe insomnii și care, pe bună dreptate, stîrnește nemulțumire și îngrijorare printre suporteri, sentimente mărturisite cu prilejul unei recente ședințe a membrilor cotizanți. Să vedem însă, în ce măsură este justificată starea de alarmă a unora sau speranțele altora în evitarea, în final, a zonei retrogradării, pornind de la cauzele care au dus echipa în această situație și de la posibilitățile existente pentru salvarea echipei.

O „PLECARE ÎNTÎRZIATĂ"

Vorbind în fața suporterilor, la ședința amintită, tov. I. Lupaș — membru în biroul secției de fotbal — compara debutul echipei în actualul campionat cu o ștafetă al cărei prim schimb a plecat cu întîrziere, astfel că celelalte schimburi n-au mai putut reface terenul pierdut.

Și într-adevăr, lucrurile așa s-au întîmplat. Dar de ce?

Cauza principală este mai mult de natură organizatorică. *Vechiul birou al secției și chiar conducerea clubului nu au intervenit cu promptitudinea și energia care se impuneau atunci cînd au constatat existența unei atmosfere nesănătoase în sînul echipei.* Acest lucru a rezultat încă din vară, în cursul unei ședințe în care au fost dezbătute problemele fotbalului nostru. Atunci s-a constatat că între mulți jucători și antrenorul P. Moldoveanu existau diferende. Biroul secției și conducerea clubului *au greșit grav pentru că n-au intervenit pentru a lămuri lucrurile*, ci au lăsat să apese pe umerii jucătorilor sau antrenorului afirmații cu privire la comportări necorespunzătoare, pe teren și în afara lui. *Juste sau nu, aceste afirmații mărturiseau relații care nu asigurau un climat favorabil unei munci temeinice.* Erau necesare raporturi bazate pe înțelegere și respect reciproc, pe disciplină, între jucători și antrenori și conducerea n-a înțeles sau n-a putut să le asigure, iar consecința s-a văzut în modul cum a început echipa noul campionat: *o pregătire insuficientă, mai ales psihică, în comparație cu celelalte echipe, un lot neomogen în care absența celor „bătrîni"*, scoși din prima echipă, *s-a resimțit, iar promovarea unor elemente s-a dovedit neinspirată*, prin lipsa lor de perspectivă. *Jocul echipei n-a avut echilibru, disciplină și o idee tactică precisă.*

EFORTURILE „SCHIMBULUI DOI"...

A venit... neprezentarea de la Hunedoara, unică aproape în divizia A, și pierderea fără joc a meciului cu Jiul. Aceasta a pus capăt tuturor și a însemnat începutul unei acțiuni de redresare. Activizarea biroului secției, în componența căruia au intrat și nume noi, unele modificări survenite și în conducerea clubului ca și în conducere tehnică (a fost numit un nou antrenor în persoana lui *Cornel Drăgușin*, ajutat de *Florin Știrbei*) au avut *efecte bune, în primul rînd în ceea ce privește atmosfera din lot și relațiile antrenori-jucători.* S-a adeverit și cu acest prilej că *o echipă poartă amprenta personalității antrenorului.*

Nu a fost o muncă ușoară pentru noul antrenor, dar a reușit ca de la început să instaureze *seriozitate, disciplină, organizare, condiții de pregătire propice unei pregătiri mai bune, să impună jucătorilor o participare mai activă la antrenamente.* M-am convins de acest lucru asistînd la antrenamentele unui ciclu săptămînal. Desigur că au existat și mai există unele „puncte negre", ca de pildă lipsa de concentrare și de receptivitate la jucători, — problemă, de altfel, generală. *Un foarte bun exercițiu complex*, apropiat de condiții concrete de joc, care solicita un grup de jucători să fie mereu în mișcare și să exerseze pasa — conducere — centrarea — șutul, *a fost ratat în bună parte pentru că jucătorii nu au fost atenți sau nu l-au înțeles la explicarea lui teoretică și jumătate din timpul afectat a fost pierdut cu noi lămuriri din partea antrenorului.*

Pe de altă parte, antrenorii au trebuit să depășească și dificultatea ridicată de faptul că terenul propriu nu putea fi folosit, căutînd să asigure totuși antrenamentelor baze sportive gazonate, deci în condiții cît mai bune de instruire.

ȘI REALIZĂRILE LUI

Fără îndoială că „plecarea întîrziată" nu putea să nu aibă consecințe și acestea sînt reflectate de situația din clasament, care — orice s-ar spune — numai optimism nu poate genera. Dar, *făcînd un bilanț general al „schimbului doi" constatăm pași însemnați înainte, dătători de speranțe pentru retur.* Eforturile depuse de conducerea tehnică, sprijinită de biroul secției și consiliul clubului, mai eficient, cu mai multă exigență și fermitate, întărindu-i autoritatea față de jucători, nu au rămas fără satisfacții, atît cît pot fi ele în raport cu situația echipei în clasament. Pe scurt, aceste satisfacții decurg din:

● *Îmbunătățirea stării disciplinare în comportare și joc.* Abaterile sînt mai rare, iar în joc s-a observat mai multă preocupare pentru calitate, o disciplină tactică. Mai este de lucrat însă, în această direcție *(Georgescu, V. Popescu, Colceriu).*

● *Organizarea mai bună a jocului.* Acțiunile urmăresc o linie tactică mai precisă, înțeleasă de jucători. Construirea lor pornește din liniile dinapoi, iar desfășurarea se bazează pe un plasament mai corect al jucătorilor pe teren. Finalizarea lor însă, lasă de dorit. Compartimentul ofensiv a rămas deficitar, dovadă și numărul redus de goluri marcate în ciuda ocaziilor avute. Trasul la poartă constituie punctul nevralgic, ca de altfel întreaga linie de atac. Este, de altfel, și motivul pentru care formația a suferit aici cele mai multe modificări de-a lungul celor 13 etape, în comparație cu apărarea, în general prezentă în aceeași formulă.

● *Creșterea calitativă a jocului*, realizată treptat la nivelul posibilităților jucătorilor care alcătuiesc lotul. Au fost, însă, jucători care n-au contribuit pe măsura valorii lor *(Mateianu, Matei, Stoicescu).* Poate că, cunoscînd puterea lui stimulativă, un calendar internațional mai consistent ar fi mărit progresul calitativ. Dar și Progresul, ca alte echipe, a resimțit absența lui (un singur joc).

● *Echilibrarea compartimentelor.* Randamentul este egal, deși dorința de luptă diferă de la jucători la jucători *(Stoicescu* în comparație cu *Matei, Șoangher* sau *Al. Constantinescu* cu *Țărălungă*, totuși cel mai eficace — 6 goluri).

● *Pregătirea fizică ameliorată*, mai ales sub raportul rezistenței. Aceasta a permis echipei să forțeze jocul tocmai în repriza a doua, cum a fost cazul în meciul de la Pitești. Totuși, jucătorii trebuie să fie mai exigenți cu ei înșiși și să respecte regulile unei adevărate vieți sportive.

ȘI ACUM PREGĂTIRI PENTRU A DOUA ȘTAFETĂ

Pe fondul acestor realizări (pentru că în raport cu posibilitățile acestei echipe reale sînt totuși realizări de ținut seamă) se pot clădi un punct de plecare și speranțe pentru „campania de primăvară"?

Noi credem că da. Chiar dacă o serie de examinări din punct de vedere psihic, fizic și tehnic efectuate la centrul de cercetări „23 August" au stabilit un plafon-limită peste care posibilitățile jucătorilor nu pot trece, și chiar dacă situația din clasament nu prea îndeamnă la optimism. Dar, o pregătire fizică și mai ales psihică foarte bună poate compensa (fără să modifice esențial nivelul-limită) și asigura o evoluție mai bună în retur cu șanse de reușită în lupta pentru evitarea retrogradării. Pentru aceasta însă, pe lîngă eforturile conducerii tehnice, ale antrenorilor, mai sînt necesare două lucruri esențiale: 1) *adeziunea totală a jucătorilor*, o disciplină de fier, o riguroasă viață sportivă, un real simț al răspunderii față de propria lor pregătire, obligații ale unui adevărat fotbalist de performanță; 2) *exigență și intransigență din partea conducerii* față de pregătirea și abaterile jucătorilor.

De jucători, în primul rînd, depinde succesul sau insuccesul în primăvară. Ei pot readuce echipa pe o poziție mai bună și, prin aceasta, o înseninare printre suporteri (sînt mulți și entuziaști) și în frumosul parc sportiv din str. Dr. Staicovici.

Petre GAȚU

ISTORIC

Filiația echipei Progresul trebuie căutată cu douăzeci de ani în urmă printre formațiile de categorie B. Se numea Socec, una din echipele valoroase ale ligii secunde. Socec însă, a suferit succesiv două schimbări de „firmă": a devenit mai întîi Grafica M.S. București (1948—49), din care s-a transformat în Spartac, nume pe care l-a purtat din 1950 pînă în 1953. Anul următor se operează o nouă schimbare: echipa s-a numit Progresul F.B. (Finanțe Bănci). Noul nume a coincis cu cîștigarea, în sfîrșit, a primului loc la „B" și, deci, promovarea la A, categorie în care activează — cu o singură întrerupere (în 1965—66) — și astăzi. Din 1956 echipa a început să poarte numele actual, PROGRESUL.

În activitatea sa, această echipă bucureșteană a cunoscut satisfacțiile (ca și insatisfacțiile, de altfel) vieții fotbalistice. În afara promovării la „A", în care cel mai bun loc (3) l-a ocupat în ediția 1955 și 1961—62, Progresul a cucerit Cupa României în 1959—60, a fost finalistă în ediția 1957—58, a cîștigat campionatul național de juniori în 1954 și a fost finalistă odată, în 1964—65. A participat în „Cupa cupelor" 1960—61, fiind eliminată de Leixoes (Portugalia).

În rîndurile Progresului au activat o serie de cunoscuți fotbaliști ca: maestrul emerit al sportului Ozon, maeștrii sportului Cacoveanu, Caricaș, Soare și P. Moldoveanu, internaționalii E. Iordache, Dinulescu, C. Marinescu, M. Voinea, precum și Cozma, Gică Andrei, Fusulan, Major.

De-a lungul anilor, conducerea tehnică a fost asigurată de o serie de antrenori cunoscuți: I. Lupaș, Gh. Nicolae, A. Botescu, Dincă Schileru, Titus Ozon, Eugen Iordache, P. Moldoveanu. În prezent, de echipă se ocupă Cornel Drăgușin și Florin Știrbei.

Pe lîngă echipă funcționează un centru de copii și juniori, avînd ca antrenori pe I. Kluge, T. Ozon, N. Gorgorin, G. Baraș, P. Moldoveanu. Acest centru furnizează secției jucători pentru echipele de juniori (2) și copii (3), care activează în cadrul orașului (circa 100 de jucători).

Echipele dispun de o bază sportivă situată pe str. Dr. Staicovici nr. 42—44 (unde se află și sediul clubului, telefon 37.18.49), unde sînt amenajate trei terenuri de fotbal.

21 — 2 = 19...

În sezonul oficial de toamnă Progresul a folosit un lot de 21 jucători, pe care-i numim mai jos. În dreptul fiecăruia indicăm data nașterii, înălțimea, greutatea, echipele la care a mai jucat și la cîte meciuri a participat în acest campionat:

Petre MÎNDRU: *13.IX.1935, 1,74 — 78 — St. roșu și Știința București — 12.*

Constantin MATACHE: *13.I.1939 — 1,71 — 66 — Dinamo București și Dinamo Pitești, — 2.*

Paul MANTA *(portar)*: *2.VI.1943 — 1,83 — 78 — CSU București — 1.*

Viorel POPESCU: *4.XI.1941 — 1,70 — 70 — Metalul Târgoviște, C.S.M.S. Iași — 10.*

Alexandru GEORGESCU: *15.II.1941 — 1,81 — 81 — CFR Roșiori, Marina Mangalia, Crișul Oradea — 5.*

Aurel MĂNDOIU: *26.VIII. 1943 — 1,78 — 73 — Bere Grivița București, Steaua (CCA) — 12.*

Vasile PETEANU: *2.XI.1939 — 1,88 — 82 — Cetatea Arad, C.F.R. Arad, ASMD Satu Mare, Jiul Petrila — 11.*

Adrian CONSTANTINESCU: *12.III.1945 — 1,73 — 62 — Progresul — 9.*

Liviu COLCERIU: *27.XI. 1939 — 1,79 — 77 — Unirea Focșani, Știința București, Minerul B. Mare — 2.*

Alexandru CONSTANTINESCU: *24.VI.1937 — 1,74 — 72 — Flacăra Moreni, Steaua, Corvinul Hunedoara, Dinamo Pitești — 7.*

Gheorghe SOANGHER: *18. VI.1942 — 1,68 — 62 — S.N. Oltenița, Progresul Alexandria, Marina Mangalia, Farul Constanța — 10.*

Nicolae NEACȘU: *28.I.1939 — 1,74 — 71 — Progresul CPCS București, Petrolul, Rapid București, Farul Constanța — 6.*

Constantin MATEI: *1.VI. 1940 — 1,73 — 65 — CSMS Iași, Viitorul București, CSMS Iași — 12.*

Nicolae OAIDĂ: *9.IV.1933 — 1,82 — 81 — Dinamo Bacău — 6.*

Viorel MATEIANU: *1.VI.1938 — 1,74 — 72 — Progresul CPCS București, Știința Cluj, Steaua — 12.*

Eugen STOICESCU: *5.IV. 1940 — 1,81 — 80 — Metalul București, Acad. Militară București, CSMS Iași — 4.*

Teodor ȚĂRĂLUNGĂ: *8. VI.1945 — 1,69 — 64 — Carpați Sinaia, Viitorul București, Armata Mureșul, Steaua București — 12.*

Ion POPESCU: *29.IV.1940 — 1,72 — 66 — Știința București, Metalul București — 3.*

Nicolae MIHAI: *15.VII.1942 — 1,63 — 62 — Energia București, Constructorul București — T.U.G. București — 4.*

★

În afară de aceștia au mai jucat încă doi: Bogdan *(utilizat într-un singur meci)* și Banu *(în 3 jocuri). Acestora însă, clubul le-a acordat dezlegarea, astfel că în retur Progresul va porni pe drumul refacerii terenului pierdut cu un lot de 19 jucători, cei de mai sus.*

O PROBLEMĂ CARE TREBUIE URGENT REZOLVATĂ

Este vorba de terenul gazonat din parcul sportiv din str. Dr. Staicovici, inutilizabil încă din vară. Intrat în reparație, el n-a fost repus în funcție și după cum merg lucrurile, echipa va fi lipsită de el și la primăvară, silind-o — ca și în toamnă — să-și găsească alt loc de pregătire. Este de datoria conducerii clubului să urgenteze reparațiile și să-l redea echipei, utilat însă cu toate instalațiile necesare instruirii. Din vechiul culoar de șut, de pildă, la ora actuală n-a rămas decît un perete!...

●

UN SĂRBĂTORIT: MAFTEUȚĂ

Conducători și suporteri ai echipei și clubului au adus, într-un cadru festiv, mulțumiri jucătorului Victor Mafteuță *la retragerea acestuia din activitate, după ce timp de 10 ani a purtat cu cinste și devotament tricoul cu culorile Progresului. Cupa și tricoul cu nr. 10, care i-au fost oferite sărbătoritului, au exprimat toate simțămintele de recunoștință, dragoste și admirație față de acest sportiv care poate constituit, pentru mulți tineri și chiar din actualii titulari ai Progresului, un exemplu de dragoste de club.*

●

SPERANȚELE

Centrul de copii și juniori oferă în prezent antrenorilor C. Drăgușin și Fl. Știrbei cîteva elemente talentate, în care-și pun multe speranțe: fundașul central Toader, *mijlocașul* Matei *și atacanții centrali* Alecu *și* Mocanu, *pe care — bine pregătiți în continuare — speră să-i promoveze în lotul prim.*

● ● ●

DIN DOLEANȚELE SUPORTERILOR

Foarte interesantă o ședință cu suporterii unei echipe, așa cum a fost aceea organizată de clubul Progresul zilele trecute. Numărul mare (sala a fost plină) de susținători și mai ales cuvîntul lor au făcut vizibilă legătura... invizibilă dintre jucător sau echipă și suporter, au subliniat dragostea purtată culorilor clubului și fotbaliștilor. Ei și-au spus părerile în legătură cu comportarea echipei, și-au manifestat și îngrijorarea față de poziția ei în clasament, dar și încrederea în posibilitățile de redresare după cum au dovedit că sînt preocupați de diferite probleme pe care le ridică activitatea echipei. Păreri ca: „Și jucătorii pot stimula masa suporterilor... De ce la Progresul vin jucători care apoi nu confirmă?" (I. Constantin — de 15 ani suporter); „Am impresia că este ceva „putred" și la conducere: ar vrea ca echipa să cîștige toate meciurile" (I. Dimitriu, — suporter de 10 ani); „Cum se fac promovările în echipa noastră?" (Ștefan Marin); „Să fim suporteri pînă la capăt, adică și la bine dar — mai ales — și la rău" (N. Voican, de 12 ani simpatizant al echipei); „Respectul și disciplina în pregătire și în relațiile cu antrenorul constituie o condiție principală în progresul unei echipe" (Maria Filipescu, veche susținătoare a Progresului, împreună cu toți membrii familiei sale) etc. exprimă dragostea și frămîntările miilor de entuziaști care-și ocupă cu regularitate locurile în tribune la meciurile Progresului.